

Stoletá válka vypukla v roce 1337 a trvala až do roku 1453.

Střetly se v ní Francie s Anglií a jejich spojenci, především Burgundsko.

Jednalo se vlastně o sérii kratších válek. Francie ztratila mnoho bitev, ale nakonec se stala vítězem konfliktu.

Největší bitvy byly svedeny u Kresčaku a Azincourtu. Bitva u Kresčaku je velice známá v českých zemích, protože v ní padl český král Jan Lucemburský.

V roce 1429 stála Francie na pokraji porážky, ale zachránila ji Johanka z Arku, která se postavila do čela francouzských vojsk.

Nakonec byla zajata a upálena v Rouenu.

Francii během stoleté války ničily i lidová povstání a epidemie moru.

Burgundsko využilo oslabení Francie a výrazně zvětšilo své území. Burgundští vévodové vládli provinciím na Rýnu a Nizozemí.

Dědicem Burgundska byl Maxmilián Habsburský. Habsburkové získali i španělskou korunu a v důsledku toho se Francie cítila obklíčená.

Až do poloviny 18. století byl hlavním nepřítelem Francie habsburský rod.

Habsburkové vládli ve Španělsku, Nizozemí, Lucembursku, Rakousku, českých zemích, Uhrách a v několika italských státech.

V první polovině 16. století se Francie a španělský král a římský císař Karel V, střetli v Itálii.

Během 11 italských válek se francouzští králové snažili získat vliv a území v Itálii.

Francie se nakonec musela vzdát svých nároků a Itálie zůstala pod nadvládou Habsburků.

Italské války měly značné důsledky v oblasti kultury.

Díky nim se Francie dostala do kontaktu s italskou renesancí a s humanismem.

Ve Francii se rozvinula originální renesanční kultura a francouzština se stala oficiálním jazykem království.

Do té doby správa i soudnictví používaly latinu.